

§ 17.

Saafrømt Invalideforsikringsretten har fastsat, at der foreligger en vedvarende Nedsættelse af Erhvervsevnen af en saadan Størrelse som i § 3 ommeldt, træffer *Direktøren for Sygekassevæsenet* Foranstaltning til, at Invalidere fra det Tidspunkt at regne, paa hvilket Nedsættelsen maa anses at være indtraadt — dog tidligst fra det Tidspunkt, paa hvilket Begøring om Invalidere er indgivet —, udbetales gennem den anerkendte Sygekasse, indenfor hvis Omraade den paagældende har Bopæl.

Udbetalingen sker maanedsviis forud. *Direktøren for Sygekassevæsenet kan dog efter Forhandling med Invalideforsikringsretten i ganske særlige Tilfælde bestemme, at der af fremtidig Rente forskudsvis udbetales en Renten yder indtil 2 Aars Rente paa een Gang, saafrømt der herved foreligger Mulighed for en Forbedring af den paagældendes Erhvervsforhold, der skønnes at kunne faa invalidemæssig Betydning. Forskudet afdrages efter Direktørens nærmere Bestemmelse.*

Har Invalideforsikringsretten skønnet, at Nedsættelsen i Erhvervsevnen kun er forbigaaende, indtræder Retten til Invalidere først, naar Retten til Dagpenge fra Sygekassen samt den tilsvarende Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 63 er ophørt, og vedvarer kun, saa længe Erhvervsevnen maa anses at være nedsat til en Trediedel eller derunder, jfr. Bestemmelserne i § 18.

Invalidere kan alene tilstaaes og opebæres, forsaavidt den paagældende bor i Indlandet, jfr. dog § 1, sidste Stykke.

Naar *Direktøren for Sygekassevæsenet, f. Eks.* gennem Meddelelser fra andre, Myndigheder eller private, bliver opmærksom paa, at en Renten yder ikke bør have Dispositionsret over den ham tilstaaede Invalidere, træffer han efter en betryggende Undersøgelse af Forholdet, derunder Forhandling med vedkommende Renten yder (dennes paarørende) og Indhønt af Kommunalbestyrelsens Erklæring, i fornødent Fald Bestemmelse om, paa hvilken Maade Renten skal komme den paagældende til Gode. I saa Henseende er *Direktøren* berettiget til at paakalde vedkommende Kommunalbestyrelses Bistand, saaledes at denne enten udbetaler Renten eller medvirker til, at der træffes anden forsvarlig Ordning.

Skønnes forannævnte Foranstaltninger ikke tilstrækkelige til, at Renten anvendes paa forsvarlig Maade, paahviler det *Direktøren* at gribe ind efter Lovgivningens Regler, eventuelt at drage Omsorg for, at den paagældende Renten yder umyndiggøres, jfr. herved Reglerne i Lov om Umyndighed og Værgemaal af 30. Juni 1922 §§ 2—3.

§ 18.

Enhver Renten yder er pligtig gennem vedkommende Sygekasses Bestyrelse at underrette *Invalideforsikringsretten* om Forandringer i hans Forhold, der forbedrer hans Erhvervsevne i en saadan Grad, at Retten til Invalidere ikke længere er til Stede.

Ligeledes paahviler det vedkommende Sygekasses eller Kommunes Bestyrelse at gøre Indberetning til *Invalideforsikringsretten*, naar Bestyrelsen skønner, at der er indtraadt saadanne Forandringer i den forsikredes Forhold.

Saafrømt Retten skønner, at en Renten yders Erhvervsevne ikke længere er nedsat til en Trediedel eller derunder, jfr. § 3, afsiger den Kendelse herom samt om, fra hvilket Tidspunkt Udbetaling af Invalideren skal standses.

Retten er bemyndiget til at udsende een eller flere sagkyndige til at udøve Kontrol paa Stedet med Hensyn til Renten ydernes Erhvervsevne eller indkalde Renten ydere til Kontrol. Rettens Udgifter ved Kontrol udredes af Fondens Midler.